

24 maja 1928 r.

F16 t 1/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6673.

Kl. 13 d 30.

Leopold Krackiewicz
(Strzyżów, woj. lubelskie, Polska).

Filtr-odoliwiacz.

Zgłoszono 19 marca 1925 r.
Udzielono 29 grudnia 1926 r.

Odoliwiacze mechaniczne różnych konstrukcyj, ustawiane przy maszynach parowych, służą do oddzielania tłuszczów mineralnych (smar cylindrowy) lub bydlęcych (łój) z pary zużytej, odchodzącej od maszyn, którą stosuje się następnie w wielu fabrykach przemysłowych do celów technicznych, otrzymane zaś z tej pary skropliny używa się zwykle do zasilania kotłów parowych.

Ponieważ takie odoliwiacze nie usuwają doszczętnie smarów, które wraz ze skroplinami wracają do kotłów parowych, zanieczyszczają te ostatnie, powodując często ich deformację.

Niniejszy wynalazek stanowiący filtr odoliwiacz, który jest umieszczony na przewodzie, łączącym skraplacz z pompami zasilającymi kotły parowe, całkowicie

oczyszcza skropliny od tłuszczów i w dodatku służy jako filtr do zimnej wody, dodawanej i ogrzewanej w skraplaczu przy braku skroplin.

Odoliwiacz - filtr według niniejszego wynalazku, jak to jest widoczne ze szkicu, składa się z cylindrycznego zbiornika *B* hermetycznie zamkniętego denkiem *b*, wewnątrz którego wstawia się wiaderko *C*, którego dno i część bocznej ścianki naokoło $\frac{1}{3}$ wysokości licząc od dołu podziurawione są otworami o średnicy 10 mm.

Wiaderko to jest ściśle wypełnione drzewną watą, dociśniętą zgóry zapomocą dwóch krzyżowo wstawionych sił *i*, *i*, w tym celu aby wata drzewna przy pracy filtru nie mogła się unieść do góry i spłynąć.

Zboku cylindra znajduje się przymocowana szczelna komora *a* z przegrodą *d*,

której brzeg górny leży na poziomie o 100 mm wyższym aniżeli górne otwory w ściankach wiaderka. Przegroda ta sprawia, że tłuszcze muszą się zatrzymywać w przestrzeni wypełnionej drzewną watą, ponad otworami wiaderka, gdyż woda ma stały najniższy poziom, równający się wysokości przegrody *d*, nawet gdyby był przerwany dopływ wody do odoliwiacza.

W ten sposób uniemożliwione jest przedostawanie się tłuszców do pomp zasilających kotły.

Woda postępująca do odoliwiacza przez króciec *e* i przefiltrowana przez drzewną watę pozostawia w niej tłuszcz i inne mechaniczne cząstki i wypływa przez otwór *k* do komory *a*, tu podnosi się do wysokości przegrody *d* i przelewając się przez nią dostaje się do króćca *f*, którym wypływa do pomp zasilających.

Do usunięcia powietrza i pary przy pracy odoliwiacza służą rurki *n* i *m*, łączące stale górę odoliwiacza z górą skraplacza, przyczem rurka *m* jest połączona gumowym przewodem z denkiem odoliwiacza zapomocą nakrętek dla łatwiejszego rozłączania przy odkrywaniu odoliwiacza, dla zmiany zatłuszczonej waty, co się skutecznia mniej więcej jeden raz na przeciąg dwutygodniowej pracy odoliwiacza.

Denko odoliwiacza jest uszczelnione zapomocą gumowego sznura, a kołnierz wiaderka spoczywa na kątowniku i uszczelnia się pakunkiem parciany.

Odoliwiacz według wynalazku zużywa na jedno ładowanie 0,3 m³ drzewnej waty i może obsługiwać kotły parowe do 2500 m² powierzchni ogrzewalnej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Filtr-odoliwiacz, znamienny tem, że składa się z cylindrycznego, hermetycznie zamkniętego denkiem zbiornika (*B*), wewnątrz którego znajduje się wiaderko (*C*) z dziurowanem dnem i ściankami na $\frac{1}{3}$ wysokości, przyczem wiaderko to napełnia się drzewną watą, dociśniętą zgóry dwoma wstawionymi nakrzyż sitami (*i*, *i*).

2. Filtr-odoliwiacz według zastrz. 1, znamienny tem, że zboku zbiornika (*B*) znajduje się komora (*a*), w której woda wychodząca z odoliwiacza przechodzi przez przegrodę (*d*), wewnątrz komory i następnie idzie do pomp, przyczem wysokość przegrody znajduje się na poziomie o 100 mm wyższym, niż górne otwory w ściankach wiaderka.

3. Filtr-odoliwiacz według zastrz. 1—2, znamienny tem, że w celu usunięcia ze zbiornika (*B*) powstających przy pracy powietrza i pary, służą dwie rurki (*m* i *n*), łączące tenże przez denko (*b*) ze skraplaczem, przyczem rurka (*m*) przy denku (*b*) jest ukształtowana jako przewód gumowy.

Leopold Kraczkiewicz.

